

Проширени сонети – Милорад Бибин

БЕЛЕ НОГЕ БОСЕ...

Кад се раном зором јаве сунчеви зраци,
кад заискри прозрачна, неотрешена роса,
кад уснула бела бреза ту росу са себе збаци,
тад по башти јоргована загази нежна нога боса...

Тад дамари снажни мојим срцем прострује,
тад сећања давна на младост ме моју сете,
ту страст и жељу моје срце зажели да чује,
прошла су многа лета, ближе се седамдесете...

Коса на глави одавно белим се ињем кити,
а боре на челу и души трагове своје носе,
још памтим ту јутарњу идилу и беле ноге босе...

Лепа су пролећна јутра и рани освити,
кад сећања давна твојим венама крену,
кад као кроз маглу оживиш стару успомену...

Још памтим мирис и сјај кристалне росе,
док врело сунце кроз густу крошњу трепери,
буде ме из сна те меке, нежне, беле ноге босе,
волим, желим и сањам ту идилу, не замери...

А време тече, смењују се дани и дуге ноћи,
река живота све пред собом у неповрат носи,
знам, живот је незаустив и све ће то проћи,
остаће само жал и мојој глави и мојој седој коси...

БЕЗОБРАЗНО ПЛАВЕ ОЧИ...

Отишла је малим прашњавим путем старим,
забацивши своју бујну косу преко рамена
и онда зажмурим, да идилу ову не кварим,
знам, сви су ту иако мене ту нема...

А имала је мали прћасти весели нос
и очи крупне, дубоке, безобразно плаве,
имала је фигуру кошуте и свој у очима понос,
била је ђаво и светица многима би дошла главе...

Имала је својих седамнаест веселих година
и сво време овог света да ужива у њему,
имала је очи безобразно плаве, упркос свему...

Прошло је много дана, ноћи и година,
остала су само топла, далека сећања
и једна младост која се живи, жели и сања...

Још памтим те очи безобразно плаве,
време им ништа учинило није,
те очи би могле и у икону да ставе,
јер тај безобразни осмех сваку душу грије...

И кад очи полако хоће да издају,
кад косу на глави бело иње кити,
она топла, давна сећања још трају,
ту давну страст и жељу не можеш крити...

НЕ ЗАМЕРИ...

У мојој равници пуним плућима дишем,
ту моја нога смело преко ливада гази,
ту у хладовини платана стихове пишем
дивим се равничарској реци , њезиној снази...

Свуд около узоране, засејане и плодне њиве,
на пашњацима мали пастири своја стада пазе,
у воћњацима сазреле јабукe, крушке и шљиве,
док малом баром обраслом локвањем роде газе...

Волим ту равницу, она ми је у срцу и души,
она ме прати од ране зоре док сунце не зађе,
јер, иако одем, она ће поново ту да ме нађе...

Равницу волим док сунце сија, волим и по тмуши,
волим мирисе њених свежих јутара и касних вечери,
волим и Тебе Србијо, ал због равнице не замери...

Рођен сам у равници, у том складном и тихом миру,
ту су рођени и сви моји ближњи и сви моји преци,
ту, преда мноме се рађају, живе, одлазе и умиру,
зар од родне груде има нешто светлије и прече, реци...

Волим ја север Војводине и питоми Срем и Бачку,
Банат ми је на почетку и на крају животног пута,
ту сам доживео своју младост и љубав момачку,
ту душа Православна неће и не може да залута...

МИРИС ЈОРГОВАНА...

Још се сећам баште јоргована,
тог мириса што се баштом шири,
раног јутра и сунчаног дана,
тихог ветра што кроз гране пири...

Расцветали плави јорговани,
улепшали јутро у свануће,
гледам гнездо на тананој грани
и зидове оронуте куће...

Тај ми мирис долази у снове,
ја са њиме устајем и лежем,
тако себе са том баштом вежем...

Тај ме мирис прогања и зове,
на младост ме моју давну сети,
све је стало, само време лети...

Сањам башту плавог јоргована,
тај ми мирис испунио груди,
ту идилу гледам сваког дана,
у тој башти данас са мношћу буди...

И кад одеш, тај те мирис прати,
своју башту ја поклањам свима,
због њега ће свако да се врати,
јер за сваког овде места има...

О ПЕСНИКУ

Милорад Бибин је рођен у Меленцима код Зрењанина 26. марта 1951. године. По занимању је машински техничар. Од 2013. године је у пензији.

Поред енигматике успешно се бави писањем, па је до сада објавио шест књига афоризама, три књиге поезије за децу, три књиге песама, три књиге хаику песама и две књиге кратких прича. За своје приче, песме и афоризме је на књижевним конкурсима у земљи и иностранству више пута награђиван. Радови су му објављени у више од сто педесет зборника. Успешно сарађује и са неколико часописа и новина.

Живи и ради у Зрењанину